

Od neděle do neděle se smrskává Advent, takže už brzo budou Vánoce. Někteří z nás zapalují svíčky na věnci, tiše si přemýšlejí o věcech a o svých blízkých. Děti se těší na Merkura nebo na tablet. Ostatní bojují o místo k zaparkování před hypermarkety a ty pak berou útokem. Obchodníci hlásí tržby o deset procent vyšší než před rokem. Ale o tom, jak se Češi mají mizerně, dnes psát nechci. Je tu ještě jedna rovina svátků, ta politická. Nebo chcete-li Vánoce na náměstích. Ve velkých i středních městech i v kdekájkém Prdelákově stojí na náměstí ověšený smrk. A když se smrkne, rozežhne se za hlaholu pištců nebo pozounérů. Ale to není vše. Strom je obsypán boudami a budkami plnými pochutin, sladkostí, pyrotechniky a dále zboží zcela zbytečného, nevkusného a nepotřebného, jenže roztomilého.

Aby občané přišli a v budkách utratili peníze (a netvařme se, že někteří radní nemají prstík na vánočním penězotoku), způsobí se pod smrkem hudba. A ne nějaká reprodukováná nebo dětičky s koledami. Naopak kapely věhlasných jmen. Ty nejsou nejlevnější, ale byznysu se to vyplatí. Na pódiu mrznou muzikanti, zkřehlými prstíky drndají do strun a vydají ze sebe tak 30% umění a energie, kterou by vám předali na koncertě v klubu. Pod pódiem se přitom lidé procházejí, baví se, nakukují ke stánkům a popíjejí. Většinou ani nezatleskají, protože kelímek se svařákem není kam odložit. Ale když dojdou domů, pochlubí se sousedce, jak bylo hvězdně a že jsme viděli, představte si....

Protože jsem z branže a vím, co co stojí, zírám, co v každém městě proteče vánočně peněz do kanalizace. Z rozpočtu za ten jeden nebo dva vánoční týdny by mohly v onom městě slušně žít dva tři dobré kluby. Tam by mohly být pro návštěvníky nachystány skutečné kulturní zážitky. Nachystány nejsou; nejsou peníze. Ty jsou na přemrzlá vystoupení většinou už dávno odtroubených hvězdiček, opentlená vůní skořice, purpury a falešného dojímaní.

